

діяльності підприємств в державному секторі та забезпечення контролю за виконанням кошторису.

УДК 657:331.2

Олійник В. С.,

аспірант,

Університет державної фіскальної служби України

УДОСКОНАЛЕННЯ ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТИКИ В ЧАСТИНІ ВИПЛАТ ПРАЦІВНИКАМ КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧИХ УСТАНОВ

Прийняття обґрунтованих і виважених управлінських рішень як у частині виплат працівникам, так і в цілому в установі державного сектору базується на даних бухгалтерського обліку. Одним із важелів управління виплатами працівникам в установах державного сектору, до яких відносяться і кримінально-виконавчі установи, є облікова політика. Саме тому актуальним питанням, особливо в умовах реформування кримінально-виконавчої системи, є обґрунтування підходу до формування облікової політики в частині виплат працівникам, висвітлення її елементів, що відповідатиме вимогам міжнародних і національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку в державному секторі й інтересам працівників і установі водночас.

На формування облікової політики в частині виплат працівникам окремої кримінально-виконавчої установи впливають такі фактори: наявність різних категорій персоналу, кількість працівників, особливості преміювання працівників, наповнення установи, способи працевикористання засуджених, специфіка та завершеність технологічного процесу на виробництві, де працюють засуджені, наявність підсобного господарства, спосіб виплати заробітної плати [1].

Враховуючи наведене, потрібно зважати на те, що необхідність формування облікової політики в кримінально-виконавчих установах зумовлена, насамперед, особливостями їх діяльності, які не можуть бути відображені з достатньою повнотою у жодному нормативному документі внаслідок їх специфічності.

Багато науковців, серед яких І. М. Щирба, вважають, що основним завданням облікової політики є забезпечення організації бухгалтерського обліку на підприємстві як цілісної системи, яка повинна охоплювати всі аспекти облікового процесу – організаційний, методичний і технічний [2].

Зважаючи на пропозиції науковців [3, 4], можемо стверджувати, що запропоновані авторами елементи облікової політики щодо виплат працівникам потребують доопрацювання в частині гармонізації з національними та міжнародними стандартами обліку.

Саме тому, вважаємо за доцільне виділити такі елементи облікової політики, які впливають на облікове відображення виплат працівникам, розподіливши їх на 2 умовні групи (рис. 1):

Рис. 1. Групи елементів облікової політики в частині виплат працівникам

Зважаючи на методичні рекомендації щодо облікової політики суб'єктів державного сектору та підсумовуючи результати нашого дослідження, вважаємо за доцільне в розпорядчому документі про облікову політику кримінально-виконавчої установи в частині виплат працівникам відображати такі елементи:

- ✓ введення нових субрахунків (рахунків другого, третього порядків);
- ✓ програми виплат працівникам;
- ✓ порядок визнання виплат працівникам;
- ✓ методи оцінки виплат працівникам;
- ✓ спосіб розрахунку за виплатами працівникам;
- ✓ строки виплати заробітної плати;
- ✓ кількісні критерії і якісні ознаки суттєвості інформації в частині обліку виплат працівникам;
- ✓ джерела формування виплат працівникам;
- ✓ перелік і склад забезпечень;
- ✓ документальне оформлення операцій;
- ✓ методи стимулювання.

Вищезазначена систематизація елементів облікової політики в частині виплат працівникам сприятиме поліпшенню якості обробки облікової

інформації та підготовки звітності як в окремій кримінально-виконавчій установі, так і в цілому по кримінально-виконавчій системі; забезпечить формування ефективного порядку управління виплатами працівникам і нормативну основу під час зовнішніх перевірок.

Список використаних джерел

1. Олійник В. С. Облікова політика як основа бухгалтерського обліку // Управління розвитком. – 2016. – № 2. – С. 96–101. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Uproz_2016_2_16
2. Щирба І. М. Сутність облікової політики підприємства щодо витрат на оплату праці та факторів впливу на її формування // Вісник Житомирського державного технологічного університету. – 2009. – Вип. 4 (50). С. 191–193.
3. Овсяк Н. В. Облікова політика підприємства в частині оплати праці // Вісник ЖДТУ. – 2012. – № 4 (62). – С.162–165.
4. Шоляк О. Ю. Облік, аналіз і внутрішньогосподарський контроль виплат працівникам: організація і методика: автореф. дис. ... канд. екон. наук: 08.00.09. – Київ, 2011. 20 с.

УДК 657

Шпирко О. М.,

к.е.н., доцент, доцент кафедри обліку і оподаткування
Державний університет інфраструктури та управління

ОБЛІК ДОХОДІВ БЮДЖЕТНИХ УСТАНОВ В УМОВАХ ДІЇ НП(С)БО В ДЕРЖАВНОМУ СЕКТОРІ

Трансформація вітчизняного обліку до міжнародної практики передбачає використання Національних стандартів обліку у державному секторі. Згідно з НП(С)БОДС 101 [1] до суб'єктів бухгалтерського обліку в державному секторі належать: розпорядники бюджетних коштів, Державне казначейство та державні цільові фонди.

Із 1 січня 2017 року набрали чинності план рахунків бухгалтерського обліку в державному секторі та десять нових НП(С)БОДС серед яких і НП(С)БОДС 124 «Доходи».

Застосування НП(С)БОДС дозволило запровадити ряд змін в облікову практику суб'єктів державного сектору і наблизити їх до міжнародних стандартів. Так, НП(С)БОДС 124 «Доходи» передбачає розподіл доходів і доходи від обмінних і необмінних операцій [2].

Обмінна операція – це господарська операція з продажу/придбання активів в обмін на грошові кошти, послуги (роботи), інші активи або погашення зобов'язань. До доходів від обмінних операцій належать: бюджетні асигнування; власні надходження; доходи від продажу (доходи від операцій з капіталом, доходи від продажу нерухомого майна); доходи від відсотків, роялті